

РЕШЕНИЕ

№ 2253

гр. София, 07.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13
състав,** в публично заседание на 25.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **12457** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на К. Г. П., от [населено място], жк Х. Д., [жилищен адрес] срещу заповед № 847 от 01.11.2013 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна Агенция Автомобилна администрация, с която на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл, е прекратено служебното правоотношение с оспорващия.

Жалбоподателят изразява доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушение на материалния закон, обуславящи извода за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Иска се отмяната на заповедта. Претендира разноси.

Ответната страна – директорът на изпълнителния директор на Изпълнителна Агенция Автомобилна администрация, чрез процесуалния си представител юрк. Лакова изразява подробно становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на обжалваната заповед. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не изпраща представител за производството.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № 072/22,02,2012 год на изпълнителния директор на Изпълнителна

Агенция Автомобилна администрация П. бил назначен за пръв път на държавна служба в Изпълнителна Агенция Автомобилна администрация на осн. чл.15 ал.1 във вр. чл.12 от ЗДСл до завръщане на титуляра С. В. на длъжност главен експерт Дирекция ППС и водачи,отдел Технически прегледи/стр.11/.Със Заповед №949/03,08,2012год на осн. чл.82 ал.1 от ЗДСл П. бил преназначен на друга длъжност в същата агенция.Със заповед № 1058/05,11,2012год на осн. чл.82 ал.1 от ЗДСл П. отново бил преназначен на друга длъжност в същата агенция.На дата 14,12,2012год по взаимно съгласие на страните и на основание чл.103 ал.1 т.1 от ЗДСл било прекратено служебното правоотношение с П. на длъжността Главен експерт Отдел Водачи и безопасност на движението в Дирекция ППС и Водачи,считано от 14,12,2012год със Заповед № 1112/стр.15/.На същата дата 14,12,2012год с последователен номер на заповедта 1113/14,12,2012/стр.16/ на осн. чл.15 ал.1 във вр. чл.12 от ЗДСл П. бил назначен отново в Изпълнителна Агенция Автомобилна администрация на длъжност Началник отдел Човешки ресурси,Дирекция АПО и ФСД до завръщане на титуляра Х. М.. На дата 21,12,2012год със Заповед № 1119 на осн. чл.82 ал.1 от ЗДСл П. бил преназначен на длъжност Началник отдел Лицензи в Дирекция АП и МД.Поради реструктуриране на администрацията на ответника на 24,01,2013год със Заповед № 487 П. отново бил преназначен на осн. чл.82 ал.1 от ЗДСл. Преназначаването на П. продължило със Заповед № 615/07, 03,2013год/стр.19/ на длъжност главен експерт в отдел Лицензи и разрешителни.

Със заповед № 847/01,11,2013год на изпълнителния директор на Изпълнителна Агенция Автомобилна администрация на основание чл.12 ал.1 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с П. в срока на изпитване.Заповедта е връчена на оспорващия на 16,12,2013год,поради временната му нетрудоспособност,удостоверена с болнични листове от 01,11,2013 и 18,11,2013г. При така установената фактическа обстановка Административен съд София град направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото заповедта е връчена на 16.12.2013 г., като жалбата е подадена чрез административния орган на 20,12,2013год , което означава, че жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК - дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – изпълнителния директор на Изпълнителна Агенция Автомобилна администрация. Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба.

Съдът намира, че е спазена установената в чл. 108, ал. 1 от ЗДСл писмена форма на акта за прекратяване на служебното правоотношение, като в него изрично е посочено правното основание за прекратяване – чл. 12, ал. 1 от ЗДСл., придобития ранг на държавна служба – III младши, като в нея е отразено, че на служителя се дължи изплащане на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск.

Оспорената заповед е издадена при неправилно тълкуване и приложение материалния закон.

Съгласно чл.12 ал.1 от ЗДСл Когато кандидатът се назначава за първи път на държавна служба, в едногодишен срок, считано от датата на встъпване в длъжност, органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие. В случай че правоотношението се измени преди изтичането на срока, срокът за изпитване продължава да тече при следващото служебно правоотношение.Безспорно се установи от изложените по горе факти,че П. е назначен на 22,02,2012год на длъжност главен експерт Дирекция ППС и водачи,отдел Технически прегледи/стр.11/ по служебно правоотношение,като в рамките на няколко месеца през юли и септември 2012 правоотношението му се е изменило като съответно се е променила и длъжността,която П. е заемал в различни отдели и Дирекции.Факт е ,че П. е бил назначен за пръв път в Изпълнителна Агенция Автомобилна администрация и по принцип срокът по чл.12 ал.1 от ЗДСл щеше да изтече на 22,02,2013год.Преди тази дата на 14,12,2012год по взаимно съгласие на страните и на основание чл.103 ал.1 т.1 от ЗДСл било прекратено служебното правоотношение с П. на длъжността Главен експерт Отдел Водачи и безопасност на движението в Дирекция ППС и Водачи,считано от 14,12,2012год със Заповед № 1112/стр.15/.На същата дата 14,12,2012год с последователен номер на заповедта 1113/14,12,2012/стр.16/ на осн. чл.15 ал.1 във вр. чл.12 от ЗДСл П. бил назначен отново в Изпълнителна Агенция Автомобилна администрация на длъжност Началник отдел Човешки ресурси,Дирекция АПО и ФСД до завръщане на титуляра Х. М..В конкретния случай следва да намери приложение чл.12 ал.2 от ЗДСл- Ако в срока по ал. 1 служебното правоотношение бъде прекратено, при последващо постъпване на държавна служба започва да тече нов срок за изпитване. В случая действително е налице предходно прекратено служебно правоотношение в срока за изпитване по ал. 1 и съгласно чл.12 ал.2 от ЗДСл при последващо постъпване на държавна служба започва да тече нов срок за изпитване, но в разглеждания случай това прекратяване на служебното правоотношение и едновременно му подновяване с назначаването на друга длъжност в същата администрация от същия административен орган сочат категорично на изменение на служебното правоотношение чрез преназначаване на друга длъжност по смисъла на чл. 82, ал. 1 от ЗДСл, извършено със съгласието на служителя, независимо от правната форма и процесуалните средства чрез които е постигнато. Преназначаването на друга длъжност в рамките на изпълнителната агенция има за правна последица продължаване на срока за изпитване съгласно чл. 12, ал. 1, изр. 2-ро. Както е посочено по-горе П. е назначен за първи път на държавна служба на 22.02.2012 г. при условията на чл. 12, ал. 1 от ЗДСл със срок за изпитване в полза на органа по назначаване, измененото служебното правоотношение на 14.12.2012 г. не се отразява върху срока за изпитване, който продължава да тече и изтича на 22.03.2013 г.В тази насока следва да се отбележи,че до издаването на заповедта от 14,12,2012год за прекратяване на служебното правоотношение същият е заемал длъжността главен експерт в различни отдели и Дирекции на ответника,а след повторното му назначаване на държавна служба на същата дата-14,12,2012год за Началник отдел Човешки ресурси,само седем дни по късно същият е преназначен на длъжност началник отдел Лицензи и оттам преназначен на длъжност главен експерт в отдел Лицензи и разрешителни -т.е отново експертна длъжност,на която очевидно ответникът е целил да запази П. като държавен служител.Следователно при

произнасянето на заповед № 847/01.11.2013 г. за прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл правото на органа по назначаване е погасено. Не опровергава извода за неприложимост на срока за изпитване в разглеждания случай и факта на издаването на заповед от 14.12.2012 г. за преназначаване на П. на друга длъжност отново в администрацията на ИА Автомобилна администрация. Напротив, това назначаване от същия административен орган сочи на доверие и желание от негова страна да запази конкретния служител с оглед професионалните му качества и способности.

Един от основните принципи на функционирането на държавната служба е изведеният от разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от ЗДСл за стабилност на служебното правоотношение като гаранция за непрекъсваемост и постоянство на държавната служба. Изрично посочените в закона изключения, включително по чл. 12 от ЗДСл се прилагат при спазване на строго регламентирания изисквания и предпоставки за това, които не позволяват злоупотреби от страна на органа по назначаване при прекратяване на служебното правоотношение/в този смисъл и решение № 15723/27,11,2013год по адм.дело № 8065/2013год на ВАС V отд./.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена при неспазване на материалноправните разпоредби, поради което и следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

С оглед изхода на спора и при направено искане за това без възражение за прекомерност ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя адвокатско възнаграждение в размер на 150 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването на К. Г. П.,от [населено място],жк Х. Д.,[жилищен адрес] заповед № 847 от 01.11.2013 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна Агенция Автомобилна администрация, с която на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл, е прекратено служебното правоотношение с оспорващия.

ОСЪЖДА Изпълнителна Агенция Автомобилна администрация да заплати на К. Г. П.,от [населено място],жк Х. Д.,[жилищен адрес] сумата в размер на 150 лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: